

Arrest

nr. 346 143 van 4 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 20 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 januari 2026.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 6 februari 2023 dienden de ouders van verzoeker een verzoek om internationale bescherming in, dit eveneens in naam van verzoeker als destijds minderjarig kind. De ouders van verzoeker werden op 11 december 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 25 januari 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)". De ouders van verzoeker dienden hiertegen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest nr. 310 540 en arrest nr. 310 539 van 26 juli 2024 verwierp de Raad het beroep van de ouders van verzoeker ingediend tegen voormelde beslissingen.

1.2. Op 20 augustus 2024 dient de destijds nog minderjarige verzoeker in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Op 20 oktober 2025 wordt verzoeker, meerderjarig sinds januari 2025, gehoord op het CGVS.

1.3. De commissaris-generaal neemt op 12 januari 2026 de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige).

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bezit de Syrische nationaliteit en u bent op (...) 2007 geboren in Deir Ez-Zor. Toen u zes jaar oud was verliet u Syrië met uw ouders en broers omwille van de oorlog en verhuisden jullie naar Libanon. Toen u ongeveer vijftien jaar oud was, reisden jullie vanuit Libanon naar Spanje, waar jullie op 31 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming indienden. U werd op dezelfde dag als vluchteling erkend in Spanje. Begin 2023 kwam u met uw gezin naar België. Uw ouders, A. A. (CGVS ...; DVZ ...) en F. A. (CGVS ...; DVZ ...) dienden op 6 februari 2023 een eerste verzoek om internationale bescherming in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Ook uw broers A. A. A. I. (CGVS ...; DVZ ...) en O. A. I. (CGVS ...; DVZ ...) dienden op die dag een verzoek om internationale bescherming in. Voor deze verzoeken werd op 25 januari 2024 een niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen omdat jullie reeds internationale bescherming genieten in Spanje en jullie het vermoeden dat jullie grondrechten als begunstigten van internationale bescherming in Spanje geëerbiedigd worden, niet weerlegden. Op 9 februari 2024 dienden uw ouders en broers een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 16 juli 2024 vier arresten (nr. 310539 tot en met 310542) velde die de conclusies van het CGVS volgden en de beroepen verwierp.

Op 20 augustus 2024 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Uw ouders en broers dienden op dezelfde dag een volgend verzoek om internationale bescherming in. Hun verzoeken werden op 28 november 2024 niet-ontvankelijk verklaard omdat ze geen nieuwe elementen aanbrachten die de kans aanzienlijk groter maakten dat ze voor erkenning als of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen. Op 11 december 2024 dienden uw ouders en broers beroepen tegen deze beslissingen in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 6 november 2025 een arrest velde dat besloot tot verwerping van de beroepen.

Ter staving van uw eigen verzoek stelt u dat het voor u moeilijk zou zijn in Spanje, dat de taal er moeilijk is, dat er racisme is tegen Arabieren en dat er geen werk is. Daarnaast hebt u intussen een leven opgebouwd in België en hebt u de taal geleerd.

U legt ter staving van uw verzoek een USB-stick met enkele video's over de situatie in Spanje, een steunbrief van uw school en uw Belgisch rijbewijs neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u op het ogenblik van het indienen van uw verzoek om internationale bescherming minderjarig was. Het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) van 26 september 2023 werd afgenomen door een gespecialiseerde ambtenaar, die binnen de diensten van de DVZ een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; en er werd bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit. Op (...) januari 2025 werd u meerderjarig. Het CGVS is dan ook van oordeel dat er sindsdien in uw hoofde geen bijzondere procedurele noden verbonden aan de hoedanigheid van niet-begeleide minderjarige meer kunnen worden aangenomen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhaalden ter staving van hun eerste verzoek van 6 februari 2023, waarvoor de beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd.

De elementen waarnaar u verwijst, met name de taal, de socio-economische situatie en het racisme in Spanje (CGVS, p. 7), werden namelijk reeds door uw ouders opgeworpen en door het CGVS en de RvV beoordeeld (zie map landeninformatie). Dit vormen aldus geen eigen feiten die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. De video's die u in dit verband neerlegt hebben kunnen deze bevindingen niet wijzigen. U verklaart namelijk dat het gaat over de algemene situatie van personen die terugkeren naar Spanje (CGVS,

p. 7). Bovendien gaat het om video's waarvan de context niet kan worden afgeleid en gaat het niet om uzelf maar om andere personen, die u bovendien niet allemaal persoonlijk kent. De bewijswaarde van deze video's is dan onvoldoende om een ander licht te werpen op de eerdere beoordeling van het CGVS en de RVV. Dat u in België een rijbewijs behaald hebt en het goed doet op school, wat u met documenten aantoont, heeft evenmin betrekking op uw vermogen om terug te keren naar Spanje. Dit kan dan ook evenmin gelden als een eigen feit dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Spanje en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Doorheen zijn verzoekschrift voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het hoger belang van het kind vervat in artikel 3 van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind (hierna: het Kinderrechtenverdrag).

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Hij betoogt dat hij wel persoonlijke elementen aanbrengt en benadrukt hierbij zijn persoonlijke ervaring met racisme, taalbarrières en structurele uitsluiting in Spanje. Verzoeker stelt dat hij eveneens een verregaande integratie in België aantoont. Verzoeker licht toe dat hij dit onderbouwt met schoolattesten en zijn Belgisch rijbewijs. Verzoeker meent voorts dat verweerder geen rekening gehouden heeft met zijn jongvolwassen leeftijd en zijn kwetsbare positie bij een terugkeer naar Spanje. Hij werpt op dat talrijke internationale rapporten op structurele tekortkomingen in de opvang en de integratie van erkende vluchtelingen in Spanje wijzen. Verzoeker zet ook een betoog uiteen aangaande het hoger belang van het kind. Tot slot stelt verzoeker dat er een reëel risico bestaat dat hij in Spanje moeilijk stabiel en fatsoenlijk werk zal vinden ondanks zijn erkenning als vluchteling wat zijn socio-economische integratie ernstig zal belemmeren. Hij wijst hierbij op de discriminatie in het onderwijs, de huisvestingsproblemen, de structurele discriminatie en uitdagingen.

Doorheen zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar en citeert hij fragmenten uit rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM), algemene landeninformatie en persartikels.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit als ook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.2.2. In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.2.3. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u op het ogenblik van het indienen van uw verzoek om internationale bescherming minderjarig was. Het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) van 26 september 2023 werd afgenomen door een gespecialiseerde ambtenaar, die binnen de diensten van de DVZ een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; en er werd bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit. Op 1 januari 2025 werd u meerderjarig. Het CGVS is dan ook van oordeel dat er sindsdien in uw hoofd geen bijzondere procedurele noden verbonden aan de hoedanigheid van niet-begeleide minderjarige meer kunnen worden aangenomen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker benadrukt zijn jongvolwassen leeftijd doch brengt geenszins dienstige elementen bij die bovenstaande terechte bevindingen, waaruit blijkt dat wel degelijk rekening werd gehouden met zijn leeftijd, kunnen ontkrachten.

2.2.4. De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek*

rechtvaardigen." (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.2.5. De kernvraag is derhalve of verzoeker eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Na lezing van het administratief dossier, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

2.2.7. In de bestreden beslissing wordt er correct op gewezen dat de ouders van verzoeker op 6 februari 2023 een verzoek om internationale bescherming in België hebben ingediend waarbij zij reeds de problemen inzake taal, de socio-economische situatie en het racisme in Spanje hebben opgeworpen.

Dit verzoek werd op basis van artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoeker als destijds vergezellende minderjarige ingediend.

Op 25 januari 2024 werden voormelde verzoeken om internationale bescherming door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard omdat de ouders van verzoeker reeds in een lidstaat van de Europese Unie, i.c. Spanje, internationale bescherming hebben verkregen. De ouders van verzoeker dienden een beroep in tegen deze beslissingen van 25 januari 2024 hetgeen evenwel werd verworpen bij arrest nr. 310 540 en arrest nr. 310 539 van 26 juli 2024 die definitief in het rechtsverkeer aanwezig zijn.

De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing op terechte wijze dat uit verzoekers verklaringen op het Commissariaat-generaal blijkt dat zijn verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die zijn ouders aanhaalden ter staving van hun eerste verzoek om internationale bescherming en hij met de verwijzing naar de problemen inzake taal, de socio-economische situatie en het racisme in Spanje, geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Inzake verzoekers betoog omtrent deze elementen kan het dan ook volstaan te verwijzen naar voormelde arresten van 26 juli 2024.

Wat betreft de neergelegde documenten op het CGVS wordt er in de bestreden beslissing daarnaast op goede gronden geoordeeld:

"De video's die u in dit verband neerlegt hebben kunnen deze bevindingen niet wijzigen. U verklaart namelijk dat het gaat over de algemene situatie van personen die terugkeren naar Spanje (CGVS, p. 7). Bovendien gaat het om video's waarvan de context niet kan worden afgeleid en gaat het niet om uzelf maar om andere personen, die u bovendien niet allemaal persoonlijk kent. De bewijswaarde van deze video's is dan onvoldoende om een ander licht te werpen op de eerdere beoordeling van het CGVS en de RVV. Dat u in België een rijbewijs behaald hebt en het goed doet op school, wat u met documenten aantoonst, heeft evenmin betrekking op uw vermogen om terug te keren naar Spanje. Dit kan dan ook evenmin gelden als een eigen feit dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt."

De Raad meent dat de door verzoeker neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd. Het louter benadrukken van de neergelegde documenten werpt geen ander licht op de concrete beoordeling ervan.

2.2.8. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dringt zich aldus niet meer op nu het voorliggend beschermingsverzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard.

2.2.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.2.10. Waar verzoeker de schending opwerpt van artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag, wordt er vooreerst op gewezen dat verzoeker thans meerderjarig is.

Zoals ook blijkt uit de bevindingen onder 2.2.3. (supra) was verzoeker op het ogenblik van het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming evenwel minderjarig en zijn interview van 26 september 2023 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) werd dan ook afgenomen door een gespecialiseerde ambtenaar, die binnen de diensten van de DVZ een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen. Tevens wordt in de bestreden beslissing, die een

beslissing tot “*niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)*” betreft, expliciet aangegeven dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening werd gehouden met zijn jeugdige leeftijd en maturiteit.

Uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud blijkt dat bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met zijn jeugdige leeftijd en maturiteit. Verzoeker, die reeds sinds januari 2025 meerderjarig is, kreeg tijdens zijn persoonlijk onderhoud van 20 oktober 2025 de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat, hoewel het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, een loutere verwijzing naar dit hoger belang vervat in onder meer artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag niet kan volstaan om in hoofde van verzoeker het bestaan van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

In deze omstandigheden kan niet vastgesteld worden dat verzoekers rechten niet of niet afdoende werden gerespecteerd.

2.2.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend zesentwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU